REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

Podpisnik:Mirjana Reberc
Izdajatelj:Republika Slovenija
Serijska št:1235623314048
Podpisano:21 01 2026 13 10 36

I U 334/2022-_

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
9.1. 2026
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, višja sodnica mag. Mirjana Reberc,

je v upravnem sporu tožeče stranke: **ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA BLAGOVNE REZERVE**, Dunajska cesta 106, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba o. p., d. o. o., , zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke: ,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca, št. 090-11/2022/9 z dne 11. 2. 2022

po 9. januarja 2026 opravljeni glavni obravnavi

RAZSODILO:

I. Tožbi se delno ugodi. Izpodbijana odločba se odpravi v točki 1. izreka, v delu, s katerim je tožena stranka pritožbi prosilca z dne 27. 12. 2021 ugodila glede zavrnilnega odgovora tožeče stranke na vprašanje pod št. 3 z dne 21. 12. 2021, ta odgovor odpravila in tožeči stranki naložila, da je dolžna v roku petih (5) delovnih dni od vročitve te odločbe z dokumenta št. 01-01/2022-1 z dne 17. 1. 2022 umakniti stopnjo tajnosti INTERNO in prosilcu v elektronski obliki posredovati zahtevane podatke o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožeče stranke. V tem delu se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.

II. V preostalem, to je v delu, s katerim je tožeča stranka v točki 1. izreka izpodbijane odločbe pritožbi prosilca z dne 27. 12. 2021 ugodila glede zavrnilnega odgovora tožeče stranke na vprašanje pod št. 3 z dne 21. 12. 2021, ta odgovor odpravila in tožeči stranki naložila, da je v roku petih (5) delovnih dni od vročitve te odločbe dolžna posredovati tudi podatke o dobaviteljih zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožeče stranke oz. ustrezno spletno povezavo do teh podatkov, se ugotovi, da je izpodbijana odločba postala pravnomočna.

III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki v roku 15 dni od vročitve te sodbe povrniti stroške postopka v višini 469,70 EUR, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od poteka roka za izpolnitev dalje do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Tožnik s tožbo izpodbija odločbo toženke št. 090-11/2022/9 z dne 11. 2. 2022 (v nadaljevanju izpodbijana odločba). S to odločbo je toženka ugodila pritožbi prizadete stranke z interesom v tem postopku (v nadaljevanju prosilec) in odpravila zavrnilni odgovor tožnika z dne 21. 12. 2021 na vprašanje prosilca, ki se je glasilo: Koliko zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov je trenutno (na dan 17. 1. 2022 – op. sodišča) v skladiščih tožnika in od katerih dobaviteljev (vprašanje pod št. 3). Tožniku je naložila, da mora v roku petih delovnih dni od vročitve te odločbe z dokumenta št. 01-01/2022-1 z dne 17. 1. 2022 umakniti stopnjo tajnosti INTERNO in prosilcu v elektronski obliki posredovati zahtevane podatke o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožnika. V istem roku je dolžna posredovati tudi podatke o dobaviteljih te opreme in pripomočkov oz. ustrezno spletno povezavo do teh podatkov.

2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je prosilec od tožnika poleg zgoraj navedenega vprašanja (pod št. 3) zahteval tudi odgovora na vprašanji: Katero opremo in v kolikšnem obsegu ste sprostili na podlagi sklepa Vlade 4. 11. 20217? (pod št. 1) in Kdo so bili dobavitelji te opreme? (pod št. 2). Tožnik je prosilcu posredoval odgovora na prvi dve vprašanji, zahtevo za dostop do podatkov iz vprašanja št. 3 pa zavrnil zato, ker so ti v skladu z Zakonom o tajnih podatkih (v nadaljevanju ZTP) in Sklepom Ministrstva za gospodarstvo št. 304-3/2010-55 z dne 23. 4. 2010 (v nadaljevanju Sklep) označeni s stopnjo tajnosti INTERNO. Navedel je še, da je stanje zalog zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov skladno s količinami, ki so določene na podlagi sklepov pristojnih organov. Zaloge se dopolnjujejo sproti.

3. Toženka navaja, da je prosilec v pritožbi navedel, da v preteklosti niso imeli težav s pridobivanjem teh podatkov in da je zadeva nedvomno v javnem interesu. Gre za porabo javnih sredstev, od višine zalog pa je v določeni meri odvisno tudi sprejemanje ukrepov za preprečevanje širjenja epidemije COVID-19.

4. Po pozivu toženke je tožnik med drugim poslal pojasnilo, da je odgovor o tem, kdo so dobavitelji, že podal prosilcu v odgovoru na vprašanje pod št. 2 ter predložil link z dostopom do izrecno navedenih dobaviteljev na spletnih straneh Portala javnih naročil.

5. Toženka je v nadaljevanju obrazložitve ocenila, da se zavrnilni odgovor tožnika glede na osmi odstavek 45. člena Zakona o medijih (v nadaljevanju ZMed) šteje kot zavrnilna odločba. Ugotovila je, da zahtevane informacije spadajo v delovno področje tožnika – organa, ki je javni zavod in da ta z njimi razpolaga v materializirani obliki. Tožnik jih ji je namreč posredoval v obliki tabele (podatki o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih) oziroma je navedel, kje se nahajajo (podatki o dobaviteljih). Pogoji za obstoj informacije javnega značaja po prvem odstavku 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) so zato izpolnjeni.

6. Ker je po navedbah organa povezava na spletne strani Portala javnih naročil relevantna tudi za odgovor na vprašanje glede dobaviteljev pod št. 3, je toženka v skladu s petim odstavkom 6. člena ZDIJZ tožniku naložila, da prosilcu posreduje podatke o dobaviteljih ali pa ga napoti na ustrezno spletno povezavo.

7. V nadaljevanju je toženka presojala, ali so zahtevani podatki o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih organa na dan 17. 1. 2022, prosto dostopne informacije, ali pa je podana zakonska izjema varstva tajnih podatkov po 1. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ugotovila je, da je tožnik štel zahtevane podatke kot tajne na podlagi Sklepa. Po proučitvi tega je zaključila, da so v obravnavanem primeru kumulativno izpolnjeni vsi elementi za klasifikacijo predmetnih podatkov kot tajnih, s stopnjo tajnosti INTERNO. Zato je podana izjema po 1. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

8. Ker je prosilec v pritožbi izpostavil javni interes, je toženka v nadaljevanju še presojala test interesa javnosti. Ta je urejen v drugem odstavku 6. člena ZDIJZ in določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, razen v določenih primerih. Ti v dani zadevi niso podani (gre za oznako s stopnjo tajnosti INTERNO). Ugotovila je, da se podatki nanašajo na družbeno pomembni temi, kot sta javno zdravje in poraba javnih sredstev. Tudi, da je o nabavi zaščitne in medicinske opreme tekla oziroma teče široka družbena razprava in da so nadzor v zvezi s tem vršili oziroma vršijo tudi posamezni državni organi, kot so Računsko sodišče, Komisija za preprečevanje korupcije in Nacionalni preiskovalni urad (v nadaljevanju NPU). V Državnem zboru je bila ustanovljena celo Preiskovalna komisija o zagotavljanju zaščitne opreme ter ukrepih institucij in nosilcev javnih funkcij za zajezitev širjenja bolezni COVID-19, ki s svojim delom še ni zaključila. Nabava zaščitne in medicinske opreme je torej tudi del parlamentarne razprave. Parlamentarna preiskava sicer poteka za obdobje od 1. 2. 2020 do 14. 7. 2020, vendar kaže na pomembnost vsebine istovrstnih podatkov, na katere se nanaša zahteva. Državni zbor se je na 37. izredni seji 14. 5. 2020 seznanil s Poročilom o stanju, razlogih, zalogah in naročilih osebne zaščitne ter kritične medicinske opreme ob razglasitvi epidemije SARS-CoV-2 (COVID-19) ter nabavah, ki so omogočile Sloveniji uspešen spopad z njo. Poročilo je z vsemi prilogami javno dostopno na spletnih straneh Državnega zbora, pri tem pa so bili istovrstni podatki, ki so predmet obravnavane zahteve, v tem poročilu javno objavljeni, torej brez oznake tajnosti podatka po ZTP. Iz poročila med drugim izhajajo konkretni podatki organa (po dnevih) o posameznih naročenih in dobavljenih količinah zaščitne in medicinske opreme od 3. 3. do 25. 4. 2020.

9. Toženka še izpostavi, da je Računsko sodišče pred dobrim letom revidiralo postopke nabav zaščitne in medicinske opreme za obvladovanje širjenja virusa SARS-CoV-2. Kljub upoštevanju izrednih okoliščin je bilo mnenja, da Vlada, Ministrstvo za zdravje, Ministrstvo za gospodarstvo in šport, Ministrstvo za obrambo in tožnik (vsak v okviru svojih pristojnosti) pri nabavah zaščitne in medicinske opreme niso bili učinkoviti. To se je odražalo tako pri ocenjevanju potreb po zaščitni in medicinski opremi kot tudi pri postopkih nabav zaščitne in medicinske opreme. Aktualne okoliščine res niso izredne, a ne glede na to, je po oceni toženke bistveno, da je ravnanje organa pri ocenjevanju potreb in nabavi zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov učinkovito. V javnosti je tudi tekla oziroma še teče širša družbena razprava na temo nabave zaščitne in medicinske opreme.

10. Toženka sklene, da je pravilna in celovita seznanitev javnosti s podatki o porabi javnih sredstev v zvezi z nabavo zaščitne in medicinske opreme ter razkritje podatkov o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih

tožnika v javnem interesu.

Tožba

11. Tožnik zoper izpodbijano odločbo vlaga tožbo iz razlogov po 4. oz. podredno 1. in 3. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).

12. Uvodoma pojasnjuje, da je njegova naloga, da ustvarja in vzdržuje zaloge za preživetje prebivalcev ključnega blaga, ki bo omogočalo preživetje tudi v kritičnih obdobjih oz. izrednih razmerah. Zaradi relativno velikih zalog, ki jih poseduje, z njimi upravlja in trguje za namen odprave rizikov, so nekateri podatki in dokumenti s katerimi upravlja, določeni kot tajni. Toženka tega ni upoštevala in je odločala povsem formalistično. Namen ZDIJZ, ki je „zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov" je treba kritično presojati.

13. Toženka bi zato morala tehtati med pravico do obveščenosti prosilca (če bi se ugotovilo, da ta sploh obstoji) in med pravico drugih državljanov po varnosti in zagotavljanju javnih potreb. Na eni strani je posameznik, ki ima pred očmi očiten namen dokopati se do podatkov, ki niso javni, da bi kot novinar dosegel razkritje podatkov, ki bi bili nekaterim zanimivi in predmet burnih debat, na drugi strani pa so državljani, ki jih prosilec s svojimi zahtevami po seznanjanjih z državno tajnostjo neposredno ogroža.

14. Tožnik se strinja s toženko, da gre za izjemo tajnih podatkov s stopnjo tajnosti INTERNO, ne pa tudi, da je javni interes do razkritja podatkov o količini blaga v njegovih skladiščih močnejši od javnega interesa zavarovanja tajnosti teh podatkov. Toženka ni upoštevala, da razkritje zahtevanih podatkov pomeni avtomatično razvrednotenje zalog. Tudi ni pravilno opravila in utemeljila testa javnega interesa. Pri obrazložitvi odločbe je zgolj naštela argumente, ki po njenem mnenju predstavljajo javni interes za razkritje podatkov, ki pa za javnosti sploh niso relevantni. S testom interesa javnosti se presoja, ali je nek podatek lahko javen, čeprav bi njegovo razkritje lahko povzročilo škodo nosilcu določene pravice - da je interes javnosti torej močnejši od potencialno storjene škode. Britanski informacijski pooblaščenec je navedel, da se s testom interesa javnosti ne odkriva tisto, kar je interesantno (zanimivo) za javnost, temveč tisto, kar je v interesu javnosti.

15. Dalje opozarja, da je stališče Računskega sodišča, da nabava zaščitne in medicinske opreme ni bila učinkovita, povsem ne relevantno glede javnega interesa za dostop do podatkov, koliko predmetne opreme skladišči tožnik. Postopek nabave v osnovi ni povezan s količino nabavljene opreme. Poleg tega je Računsko sodišče, ki je za to pristojno, že presojalo učinkovitost nabave, tako da je javnost z učinkovitostjo, ki jo izpostavlja toženka, že seznanjena. Zato ni treba ugotavljati še zalog predmetne opreme. Toženka tudi spregleda, da državljani

niso tisti, ki so pristojni ali sposobni presojati pravilnost delovanja zavoda ali presojati njegovo učinkovitost, transparentnost in odgovornost - za to so ustanovljeni drugi, za ta namen pristojni organi. S tem, ko je prosilcu podal podatke iz 1. in 2. točke njegove zahteve z dne 15. 12. 2021, tj. (1) katero opremo in v kakšnem obsegu je sprostil na podlagi sklepa Vlade 4. 11. 2021 in (2) kdo so bili dobavitelji te opreme, je širšo javnost seznanil s tem, kako deluje; v času, ko je to nujno potrebno, sprosti potrebne zaloge določenega blaga. Javnosti je s tem omogočil, da se seznani z učinkovitostjo njegovega delovanja. Transparentnost tožnika je razvidna iz javno objavljenih podatkov iz Portala javnega naročanja, v skladu z določbami Zakona o javnem naročanju (v nadaljevanju ZJN-3).

16. Toženka je izpostavila, da naj bi tekla širša družbena razprava na temo nabave zaščitne in medicinske opreme. Kot primer je navedla več člankov, ki so bili objavljeni v slovenskih medijih. Ti se sploh ne navezujejo na vprašanje, koliko zaloge je v skladiščih tožnika, temveč predvsem na domnevne nepravilnosti pri dobavi predmetne opreme. To pa je popolnoma drugo vprašanje od vprašanja vzdrževanja zalog. Toženka ni utemeljila in ne obrazložila, zakaj bi medijska izpostavljenost vprašanja pravilnosti postopkov dobave opreme pomenila, da obstaja javni interes za seznanjenost z zalogami predmetne opreme v skladiščih tožnika, in da naj bil ta celo močnejši od interesa države za omejitev dostopa do teh podatkov. Poleg tega članki predstavljajo zgolj takratno medijsko osredotočenost na določeno temo, ne pa tudi samo javnost in njen interes. Dejavnost medijev je gospodarska dejavnost, mediji vodijo lastno uredniško in poslovno politiko, ki nima prav ničesar skupnega z interesom javnosti. O tem, kaj se objavlja v medijih, odloča vodstvo medijev in ne posamezniki, ki tvorijo širšo javnost. Zato objav v medijih nikakor ni mogoče avtomatično razumeti kot širšo „družbeno razpravo" ali pa celo kot način, na katerega javnost izraža svoj interes.

17. Enako velja glede tega, da je o nabavi predmetne opreme tekla parlamentarna preiskava. Ta ne predstavlja razprave javnosti oziroma v ničemer dodatno ne izkazuje obstoja javnega interesa. Navedbe toženke, da so bili istovrstni podatki javno objavljeni ali morebitno dejstvo, da so bili takšni podatki neupravičeno razkriti javnosti, v ničemer ne vpliva na presojo v konkretnem primeru. Javni interes se presoja za vsak konkretni primer posebej. Toženka tako ni v ničemer uspela utemeljiti, zakaj bi bil podan javni interes za razkritje podatkov, niti zakaj bi ta bil močnejši od interesa za omejitev dostopa do predmetnih informacij.

18. Neutemeljeno je tudi sklicevanje toženke na epidemiološke razmere. Te ne dajejo potrebe po tem, da bi bilo treba javnost seznaniti s točnimi količinami predmetne opreme. Kot navaja že sama toženka, se zaloge tudi dopolnjujejo sproti oz. variirajo, kar je edini relevanten podatek za javnost - da zaloge obstajajo in da se dopolnjujejo glede na nacionalne potrebe. Seznanitev javnosti z zalogo predmetne opreme je tako tudi nesmiselna. Ne omogoča, da se javnost seznani s podatkom, ki bi predstavljal realen vpogled v stanje zalog, kar je tisto, kar javnost

zanima, temveč je lahko le naključen, odstopajoč podatek od povprečja. Neutemeljeno je tudi sklicevanje toženke, da naj bi podatki o porabi javnih sredstev prevladali nad tajnostjo podatkov (prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ). Ti podatki, tako tudi vsa javna naročila, ki jih je izvedel tožnik za nabavo zaščitne in medicinske opreme, so namreč objavljeni na Portalu javnih naročil v skladu z ZJN-3.

19. Tožnik še opozarja, da razkritje predmetnih podatkov ne pomeni zgolj ali predvsem ozaveščenost slovenske javnosti s predmetnimi podatki, temveč tudi posredovanje teh obveščevalnim službam in posameznikom, katerih interesi so drugačni od interesov Republike Slovenije. To vsekakor ni v javnem interesu. Če bi prišlo do razkritja predmetnih podatkov, označba tajnosti podatkov o zalogah tožnika v celoti in absolutno izgubi svoj pomen. Vsak posamezni prosilec si tako lahko pridobi podatke o zalogah s sklicevanjem na pravico javnosti do vpogleda v delovanje zavoda in s sklicevanjem na pravico do presojanja o učinkovitosti, transparentnosti in odgovornosti zavoda. To pa ima usodne posledice za nacionalno varnost in posledično javni interes. Zamisliti si je mogoče katastrofalno situacijo, v kateri bi bil tožnik dolžan razkriti podatke o količini zalog nafte in naftnih derivatov, živil in ne živil. Razkritje posameznega podatka se morda ne zdi usodno, kar pa je zgolj navidezno. Prav vse blago, ki ga hrani tožnik, je nujno potrebno za preživetje državljanov in za nacionalno varnost, sicer se takšne zaloge ne bi ustvarjale.

20. Tožnik primarno predlaga, da naj sodišče izpodbijano odločbo izreče za nično, podredno pa, da naj jo v skladu z določbo 65. člena ZUS-1 odpravi in zadevo vrne toženki v ponovno odločanje. V obeh primerih zahteva tudi povrnitev sodnih stroškov.

Odgovor na tožbo

21. Toženka meni, da tožba ni utemeljena in vztraja pri izpodbijani odločbi. Izpostavi, da ni na tožniku, da bi presojal predmet zahteve prosilca. Vsakdo (pravna ali fizična oseba) lahko zahteva od organa katere koli dokumente ali podatke, na organu pa je, da presodi, ali so prosto dostopni ali ne, upoštevaje izjeme, ki jih določa ZDIJZ, in seveda izjeme od teh izjem. Dejstvo, da je tožnik predmetne podatke opredelil kot tajne, ne pomeni, da ti nikakor ne morejo biti prosto dostopni (v celoti ali v delu). V obravnavanem primeru je namreč treba upoštevati tudi dejstvo, da prosilec ni kdorkoli, ampak medij. Tožnik sicer vlogo medijev opredeljuje kot gospodarsko dejavnost, pri čemer pa pozablja, da imajo mediji v demokratični družbi posebno vlogo, t.i. vlogo javnih čuvajev ("public watchdog") in s tem dolžnost širjenja informacij o zadevah javnega pomena. O pomembnosti vloge medijev se je sicer že večkrat izrekla tudi sodna praksa.[1]

1 Npr. odločba Ustavnega sodišča št. Up-570/09 z dne 2. 2. 2012 ter sodbi Upravnega sodišča št. IU 1688/2016 z dne 17. 10. 2018 in št. III U 227/2020-28 z dne 17. 6. 2021.

22. Zakonodajalec tožnika kot zavezanca po ZDIJZ ni v ničemer preferiral. Ker so v obravnavanem primeru predmet presoje podatki, ki so označeni s stopnjo tajnosti INTERNO, torej najnižjo stopnjo tajnosti, je izvajanje testa interesa javnosti dovoljeno. Toženka meni, da je pri tem izpostavila vse bistvene vidike, zaradi katerih se je po skrbnem tehtanju odločila, da javni interes za razkritje prevlada nad javnim interesom, zaradi katerega so ti podatki določeni za tajne. Poudarja, da gre pri zahtevanih podatkih za podatke o družbeno pomembnih temah, saj se nanašajo na porabo javnih sredstev in javno zdravje ter podatke, o katerih je tekla oziroma še teče široka družbena razprava (tudi parlamentarna). Opozarja, da je tožnik tudi sam zapisal, da gre za podatke, ki so delno že javno dostopni, s čimer prihaja sam s sabo v nasprotje, citirano: „Transparentnost tožeče stranke je razvidna iz javno objavljenih podatkov iz Portala javnega naročanja, v skladu z določbami ZJN-3." Tožnik tako po eni strani ves čas poudarja varovanje nacionalnih in s tem javnega interesa, po drugi pa tudi sam navaja, da so na Portalu javnih naročil, v skladu z določbami ZJN-3, objavljena vsa javna naročila, ki jih je izvedel, tudi za nabavo zaščitne in medicinske opreme. Njegove navedbe, da bi z razkritjem predmetnih podatkov označba tajnosti zalog v celoti in absolutno izgubila svoj pomen, saj lahko vsak prosilec pridobi podatke o zalogah, izgubijo težo. Dejansko so ti podatki javnosti namreč že dostopni na Portalu javnih naročil, samo v drugačni obliki, kot jih je zahteval prosilec. Poleg tega tožnik sam navaja, da seznanitev s podatki v obravnavanem primeru ne bo realna, saj količine zalog predmetne opreme v skladiščih tožene stranke varirajo, ker se sproti dopolnjujejo (prvi odstavek na 9. strani tožbe). Presoja, ali je zaradi tega seznanitev javnosti smiselna ali ne, ni na tožniku, upoštevaje namen pravice dostopa do informacij javnega značaja po ZDIJZ.

Dokazni postopek

23. Sodišče je v dokaznem postopku pogledalo in prebralo vse listine upravnega spisa toženke št. 090-11/2022, ki se nanaša na zadevo ter listini tožnika v sodnem spisu, ki sta označeni kot prilogi A 1 in A 2. Po predlogu tožnika je zavrnilo zaslišanje direktorja tožnika . Vloga in pomen delovanja tožnika (kar naj bi s pričanjem potrdil direktor tožnika) v ničemer nista bila sporna, ostale tožbene trditve, glede katerih je bil direktor še predlagan, pa se nanašajo na pravna vprašanja, na katera je moralo odgovoriti sodišče samo.

Presoja sodišča

24. Tožba je utemeljena.

25. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da tožbeni razlogi ne nudijo nobene podlage, po kateri bi sodišče izpodbijano odločbo lahko izreklo za nično. Upravna odločba je nična, če je nepravilna oziroma nezakonita do te mere, da tega z nobenim pravnim sredstvom ni mogoče popraviti in uskladiti z zakonom. Ker gre za

izredno pravno sredstvo, je zakonodajalec znotraj tega instituta taksativno naštel razloge, ki povzročijo ničnost. Tako se po določbi prvega odstavka 279. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) za nično izreče odločba: 1. ki je bila izdana v upravnem postopku v zadevi iz sodne pristojnosti ali v zadevi, v kateri sploh ni mogoče odločati v upravnem postopku; 2. ki bi s svojo izvršitvijo lahko povzročila kakšno dejanje, ki je kaznivo po kazenskem zakonu; 3. ki je sploh ni mogoče izvršiti; 4. ki jo je izdal organ brez zahteve stranke (128. člen ZUP), pa stranka pozneje ni izrecno ali molče v to privolila; 5. ki je bila izdana kot posledica prisiljenja, izsiljevanja, posebnega primera izsiljevanja, pritiska, ali drugega nedovoljenega dejanja; 6. v kateri je taka nepravilnost, ki je po kakšni posebni zakonski določbi razlog za ničnost.

26. Tožnik ne zatrjuje nobenega izmed zgoraj navedenih razlogov, niti ga sodišče samo ni našlo (na ničnost po določbi drugega odstavka 37. člena ZUS-1 pazi po uradni dolžnosti ves čas postopka). Tožbeni ugovor glede ničnosti izpodbijane odločbe zato ni utemeljen.

27. Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Vendar ta pravica ni absolutna. ZDIJZ v 5.a členu in v 6. členu določa restriktivne izjeme od prostega dostopa do posamezne informacije. Tako po določbi 1. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen. Vendar drugi odstavek 6. člena ZDIJZ pravi, da se ne glede na določbe prejšnjega odstavka, dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, razen (med drugim) če gre za podatke, ki so v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, označeni z najvišjima dvema stopnjama tajnosti (prva alineja tega odstavka).

28. Toženka ima glede na citirana zakonska določila tako prav, da se kljub temu, da je zahtevana informacija o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov na presečni dan označena kot tajna, sme presojati, ali je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do te informacije. Informacije je namreč označena s stopnjo tajnosti INTERNO, torej ne gre za tajne podatke, označene z najvišjima dvema stopnjama tajnosti („tajno“ in „strogo tajno“, kot to določata 1. in 2. točka prvega odstavka 13. člena ZTP).

29. Med strankami ni sporno, da je zahtevana informacija javnega značaja (4. člen ZDIJZ) o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožnika tajni podatek s stopnjo tajnosti INTERNO. Sporno je, ali je javni interes glede razkritja te informacije močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije.

30. Toženka je ocenila, da je javni interes močnejši od interesa drugih oseb do omejitve navedene informacije. Pri tem se je sklicevala na dva glavna argumenta - porabo javnih sredstev in javno zdravje. Javni interes naj bi bil izkazan preko obširnega poročanja medijev, obravnave v Državnem zboru in dela služb oz. državnih organov, ki nadzorujejo učinkovitost porabe javnih sredstev (Računsko sodišče, Komisija za preprečevanje korupcije in NPU).

31. Sodišče pojasnjuje, da se toženka v danem primeru ne more sklicevati, da je javni interes, ki je močnejši od interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije (o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov) podan zaradi porabe javnih sredstev. Poraba javnih sredstev je namreč samostojna izjema po določbi tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki je ni moč širiti na izjemo javnega interesa. Prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ namreč določa, da se ne glede na določbo prvega odstavka, dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev, *razen* v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. To pomeni, da ne glede na to, da gre za porabo javnih sredstev, podatka, ki je tajen (neodvisno od stopnje tajnosti), iz tega naslova nikoli ni dovoljeno razkriti. Zakonske izjeme, sploh ko gre za tajnost podatkov, je namreč treba razlagati ozko oz. restriktivno.[2]

32. Sodišče lahko pritrdi toženki, da je javno zdravje tista okoliščina, ki bi lahko predstavljala javni interes, ki je močnejši od interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije. Vendar toženke to ne odveže dolžnosti, da moč javnega interesa tudi obrazloži in, kot sama pravilno navaja, opravi tehtanje, ali je interes javnosti za razkritje informacije javnega značaja lahko močnejši od potencialno storjene škode, ki bi nastala z razkritjem informacije tožniku. Če bi bila zgolj ugotovitev, da gre za javni interes dovolj, potem bi to zakonodajalec v zakon tudi izrecno zapisal. Vendar ni, ZDIJZ terja oceno škodljivih posledic. Glede slednje okoliščine pa sodišče ugotavlja, da izpodbijana odločba nima razlogov.

33. Tožnik namreč utemeljeno izpostavlja, da toženka le obširno navaja, v čem naj bi obstajal javni interes, ne pa tudi, kakšno potencialno škodo bi zaradi razkritja podatkov lahko nastala tožniku. Pri tem po oceni sodišča utemeljeno navaja, da zgolj medijska odmevnost še ni dovolj tehten razlog za uporabo izjeme iz določila drugega odstavka 6. člena ZDIJZ. Gospodarske interese medijev je treba ločiti od javnega interesa. Sodišče tudi lahko pritrdi tožniku, da se toženka opredeljuje do postopkov nabave zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov, ne odgovarja pa na vprašanje, čemu je treba razkriti podatke o njihovi količini. Zgolj ta informacija je predmet presoje. Drži, da postopki nabave implicitno vsebujejo tudi podatke o količini opreme in pripomočkov. Vendar posplošeno sklicevanje na postopke nabave, brez konkretne opredelitve, čemu je znotraj teh podan

2 Glede restriktivne razlage določb (procesnih) predpisov primerjaj Sodbo Vrhovnega sodišča X Ips 22/2023 z dne 16. 12. 2025.

močnejši javni interes od tajnosti podatka glede količine zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov, ne zadošča. Toženka se pri tem tudi ne more sklicevati na okoliščino, da so bili istovrstni podatki že javno objavljeni. Sama pojasni, da je takrat šlo za izredne razmere in da podatki niso bili označeni s stopnjo tajnosti. Torej ne gre za primerljiv položaj, tožnik pa ima prav, da se o razkritju podatkov odloča v vsakem konkretnem primeru posebej. Končno se toženka tudi ne more sklicevati, da je treba podatke razkriti zaradi presoje, ali je ravnanje organa pri ocenjevanju potreb in nabavi zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov učinkovito. Tudi tu tožnik utemeljeno ugovarja, da so za presojo učinkovitosti pristojni organi, ki jih toženka izpostavlja v izpodbijani odločbi in da odgovor na vprašanje učinkovitosti, ne odgovori na test javnega interesa in morebitnih škodnih posledic za tožnika, nastalih z razkritjem podatkov.

34. Sodišče tako lahko sklene, da toženka ni obrazložila izpodbijane odločbe v bistvenem delu, to je, čemu je za razkritje podatkov o količini opreme in medicinskih pripomočkov podan javni interes, ki je močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do te informacije. Izpodbijane odločbe se zato ne da preizkusiti. To predstavlja bistveno kršitev pravil postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Ta je sodišču narekovala, da iz razloga po 3. točki prvega odstavka 64. člena ZUS-1 tožbi delno ugodi in zadevo v tem delu vrne toženki v ponoven postopek (četrti odstavek 64. člena ZUS-1). Gre za del odločitve, s katero je toženka v točki 1. izreka izpodbijane odločbe pritožbi prosilca z dne 27. 12. 2021 ugodila glede zavrnilnega odgovora tožeče stranke na vprašanje pod št. 3 z dne 21. 12. 2021, ta odgovor odpravila in tožniku naložila, da je dolžan v roku petih delovnih dni od vročitve te odločbe z dokumenta št. 01-01/2022-1 z dne 17. 1. 2022 umakniti stopnjo tajnosti INTERNO in prosilcu v elektronski obliki posredovati zahtevane podatke o količini zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožnika.

35. V preostalem, to je v delu, s katerim je toženka v točki 1. izreka izpodbijane odločbe pritožbi prosilca z dne 27. 12. 2021 ugodila glede zavrnilnega odgovora tožnika na vprašanje pod št. 3 z dne 21. 12. 2021, ta odgovor odpravila in tožniku naložila, da je v roku petih delovnih dni od vročitve te odločbe dolžan posredovati tudi podatke o dobaviteljih zaščitne opreme in medicinskih pripomočkov v skladiščih tožnika oz. ustrezno spletno povezavo do teh podatkov, pa je ugotovilo, da je izpodbijana odločba postala pravnomočna. Tožnik namreč v tožbi izpodbijane odločbe v tem delu ni izpodbijal.

Stroški

36. Povrnitev stroškov postopka v upravnem sporu je urejena v 25. členu ZUS-1. Če sodišče tožbi ugodi, se tožniku po določbi tretjega odstavka 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni

znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Ker je bila zadeva rešena na glavni obravnavi, tožnik pa je v postopku imel pooblaščenca, ki je odvetniška družba, se mu priznajo stroški v višini 385,00 EUR (četrti odstavek 3. člena Pravilnika). To skupaj z zahtevanim 22 % DDV znaša 469,70 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. januar 2026

Višja sodnica:
mag. Mirjana Reberc